

красно и довропорядочно да наряди, щото мы кз предобыванію благополучіа нашего никогда ни наймалю неправдѣ не трѣбва да правиме.

27. НВВВ СНА ЛѢСТВИЦА

По совѣтѣ Матере своеа Отиде Іаковъ въ Харранъ кз Уицъ своемъ Лаванъ. По пѣти замѣрна, положи подъ главѣ камень, и заспа наредь поланы. Весма пріятенъ и умиленъ сонъ наиде на Іакова. Види въ снѣ лѣствицѣ, коа е на земли стоала, а горній край небо упирала. На ней Ангели са возлѣзвали и слѣзвали. На верѣ еа сѣделъ е Богъ, кой тако проговори Іаковъ: Язъ самъ Господь Богъ Авраамовъ и Ісааковъ, Отцевъ твоихъ, не бойса, азъ ще ти выдемъ Хранитель твой всекаде и на всякомъ мѣстѣ. Пакъ ще та вратимъ въ твою землю, додѣ не са исполни все, що самъ ти обѣщалъ. — Уплашенъ совѣдися Іаковъ отъ сна. Тѣва воистинѣ самъ Богъ са нахожда, рече въ себѣ си; а азъ незнаахъ! О колико е страшно мѣсто това! Тѣва е Домъ Божій и врата небеса! — Когда са зазорѣ, взе камень, на коемъ е спавалъ, исправи го вмѣсто Жертвенника, и за на него дрѣвенаго масла за знакъ сердечныхъ своеа благодарности.